

”ميني بچي - باپ سين هولسيل واپار کرنا سیکو، هولسيل واپار هئ من مناڀو

آلف کو یاد کرنا اؤر کرانا، باقي سپ هئ ریٹیل“

پرشن :- باپ آپنی گھر ۾ کن بچون کی ویلکم کرینگی؟

اُتر :- جو بچي آچي ریت باپ کی مت پر چلتی هئ کوئی کو پی یاد نهین کرتی

هئ، دیه سہت دیه کی سپی سنہندون سین ہڈی یوگ توڑ ایک کی یاد ۾ رھتی هئ، اُسی

بچون کو باپ آپنی گھر ۾ رسیو کرینگی۔ باپ سپی بچون کو گُل گُل (قول) بناتی، قر قول

بچون کی آپنی گھر ۾ ویلکم کرتی هئ۔

اومر شانتی . بچون کو آپنی باپ اؤر شانتی ڈام، سکڈام کی یاد ۾ بئنا هئ۔ آتما کو،

باپ کو هین یاد کرنا هئ، اِس دکڈام کو پوُل جانا هئ۔ باپ اؤر بچون کا یه هئ مینا

سنہند۔ اتنا مینا سنہند اؤر کوئی باپ کا هوتا هین نهین۔ سنہند ایک هوتا هئ باپ سین قر

ٹیچر سین اؤر گُرو سین هوتا هئ۔ آپنی یهان یه تینون هین ایک هئ۔ یه پی ہڈی ۾ یاد رھی،

خوشی کی بات هئ نان۔ ایک هین باپ ملا هوتا هئ، جو بهت سہج راستا بتاتی هئ۔ باپ کو،

شانتی ڈام اؤر سکڈام کو یاد کرو، اِس دکڈام کو پوُل جاتو۔ گھومو قُرو لیکن ہڈی ۾ یھی یاد

رھی۔ یهان تو کوئی گورک ڈنڈا آد نهین هئ۔ گھر ۾ بئنی هئ۔ باپ صرف تین اکیر یاد

کرنی کو کھتی هئ۔ واسطو ۾ هئ ایک اکیر باپ کو یاد کرو۔ باپ کو یاد کرنی سین

سکڈام اؤر شانتی ڈام دونو ورثی یاد آ جاتی هئ۔ دینی والا تو باپ هین هئ۔ یاد کرنی سین

خوشی کا پارا چڑھینگا۔ تہر بچون کی خوشی تو نامیگرامی هئ۔ بچون کی ہڈی ۾ هئ بابا

همکو گھر ۾ قر ویلکم کرینگی، رسیو کرینگی، پرننتو اُنکو، جو آچي ریت باپ کی مت پر

چلینگی اؤر کوئی کو یاد نهین کرینگی۔ دیه سہت دیه کی سرو سنہندون سین ہڈی یوگ

توڑ مام ایکر یاد کرنا هئ۔ پکُتی مارگ ۾ تو تہر نین بهت شیوا کی هئ پرننتو راستا ملنا

هین نهین جانی کا۔ آپنی باپ کتنا سہج راستا بتاتی هئ، صرف یه یاد کرو باپ، باپ پی

هئ سیک پی هئ، سرشتی کی آد مذیہ اُنت کا گیان سُناتی هئ، جو اؤر کوئی سمجھاء نہ

سکی۔ باپ کھتی هئ اَب گھر چلنا هئ۔ قر پھلی پھلی سٹیگ ۾ آئینگی۔ اِس چي چي دنیا

سین اَب جانا هئ۔ پل یهان بئنی هئ پرننتو یهان سین اَب گُئی ک گُئی۔ باپ پی خوش هوتی

هئ تہر بچون نین باپ کو انوائیٹ کیئا هئ بهت سمیہ سین۔ اَب قر باپ کو رسیو کیئا هئ۔

باپ کھتی هئ مئن تمکو گُل گُل بناء کر قر شانتی ڈام ۾ رسیو کرونگا۔ قر تہر نمبروار نئین

دنیا ۾ چلی جائینگی۔ کتنا سہج هئ۔ اُسی باپ کو پوُلنا نهین هئ۔ بات تو بهت مینی اؤر

سیڈی هئ۔ ایک بات آلف کو یاد کرو۔ پل دیٹیل ۾ سمجھاتی هئ قر پچاڑی ۾ کھتی هئ

آلف کو یاد کرو، دوسرا نہ کوئی۔ تہر جنہر جنمانتر کی عاشق هو ایک معشوق کی۔ تہر گاتی

آئی هو بابا آپ آئینگی تو ہر آپکی هین بنینگی۔ اَب وه آئی هئ تو ایک کا هین بننا

چاہیئی۔ نشچیہ ہڈی وجینتی۔ وجئہ پائینگی راوڻ پر۔ قر آنا هئ رام راجیہ ۾۔ کلپ کلپ تہر

راوڻ ۾ وجڻ پاتي هو. برهمڻ بني اؤر وجڻ پائي راوڻ ۾. رام راجيه ۾ تمھارا حق هئ. باپ ڪو پھچانا اؤر رام راجيه ۾ حق هوئا. باقي پرشارت ڪرنا هئ اونچ پد پاني ڪا. وجڻ مالھا ۾ آنا هئ. بڙي وجڻ مالھا هئ. راجا بنينگي تو سڀ ڪچ ملينگا. داس داسيان سڀ نمبروار بنني هئ. سڀ ايڪ جئسي نهين هوتي. ڪوئي تو بهت نزديڪ رھتي هئ، جو راجا راڻي کاتي، جو ڪچ پنڌاري ۾ بنتا وه سڀ داس داسيون ڪو ملتا هئ، جسڪو 36 پرڪار ڪا پوچن ڪھا جاتا هئ. پدم پتي پي راجائون ڪو ڪھا جاتا، پر ڪا ڪو پدمپتي نهين ڪھينگي. پل وهان ڏن ڪي پرواه نهين رھتي. پرنٽو يھ نشاني ديوتائون ڪي هوتي هئ. جتنا ياد ڪرينگي اُتنا سوريونسي ۾ آئينگي. نئين دنيا ۾ آنا هئ نان. مھاراجا مھاراڻي بننا هئ. باپ ناليچ ديتي هئ نر سين نارائڻ بنني ڪي، جسڪو راج يوگ ڪھا جاتا هئ. باقي پڳتي مارگ ڪي شاستر پي سڀ سين جاستي ٿم نين پڙهي هئ. سڀ سين جاستي پڳتي ٿم بچون نين ڪي هئ. آب باپ سين آڪر ملي هو. باپ راستا تو بهت سھج اؤر سيڏا بتاتي هئ ڪ باپ ڪو ياد ڪرو. بابا بچي بچي ڪھ سمجھاتي هئ. باپ بچون پر واري جاتي هئ. وارث هئ تو واري جانا پري. ٿم نين پي ڪھا ٿا بابا آب آئينگي تو ھم واري جائينگي. تن من ڏن سھت قربان جائينگي. ٿم ايڪ وار قربان جاتي هو، بابا 21 وار جائينگي. باپ بچون ڪو ياد پي دلاني هئ. سمجھ سڪتي هئ، سڀ بچي نمبروار پرشارت اُتسا اُتسا پنا پنا پنا پنا آئي هئ. باپ ڪھتي هئ مين پي بچون، وشو ڪي بادشاهي ھماري جاگير هئ. آب جتنا پي پرشارت ٿم ڪر لو. جتنا پرشارت ڪرينگي اُتنا اونچ پد پائينگي. نمبرون سو نمبر لاسٽ ۾ هئ. نمبرون ۾ ڦر ضرور جائينگي. سارا مدار پرشارت پر هئ. باپ بچون ڪو گھر لي جاني آئي هئ. آب اپني ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرينگي تو پاپ ڪتي جائينگي. وه هئ ڪام آگن، يھ هئ يوگ آگن. ڪام آگن ۾ جلني جلني ٿم ڪالي هو گئي هو. بلڪل خاڪ هو پري هو. آب مٿن آڪر تمڪو جڳاتا هون. تموپرڏان سين ستوپرڏان بنني ڪي ڪتي بتاتا هون، بلڪل سميل. مٿن آتما هون، اُتنا سميه ايمان ۾ رھني ڪارڻ ٿم اُلتا لٽڪ پري ٿي. آب ديھي ايمان پي بن باپ ڪو ياد ڪرو. گھر جانا هئ، باپ ليني ڪي ليني آيا هئ. ٿم نين نمترڻ ديئا اؤر باپ آئي هئ. پنتون ڪو پاون بناء ڪر پنڊا بن لي جائينگي سڀ آتمائون ڪو. آتما ڪو هين ياترا پر جانا هئ.

ٿم هو پانڊو سمپرڊايه. پانڊوون ڪا راجيه نهين ٿا. ڪوڙوون ڪا راجيه ٿا. يھان تو اُپي راجائي پي ختم هو گئي هئ. اُپي پارت ڪا ڪتنا بُرا حال هو گيا هئ. ٿم پوچيه وشو ڪي مالڪ ٿي آب پوجاري بني هو. تو وشو ڪا مالڪ ڪوئي پي نهين. وشو ڪي مالڪ صرف ديوي ديوتا هين بنتي هئ. يھ لوگ ڪھتي هئ وشو ۾ شانتي هو. ٿم پوچو وشو ۾ شانتي ڪسڪو ڪھتي هو؟ وشو ۾ شانتي ڪب هوئي هئ؟ ورلڊ ڪي هسٽري جاگرافي رپيٽ هوتي رھتي هئ. چڪر ڦرنا رھتا هئ. بتائو وشو ۾ شانتي ڪب هوئي ٿي؟ ٿم ڪوئسي شانتي چاهتي هو؟ ڪوئي بناء نهين سڪينگي. باپ سمجھاتي هئ وشو ۾ شانتي تو سورب ۾ ٿي، جسڪو پٿرڊائيز ڪھتي هئ. ڪرشن لوگ ڪھتي هئ بروبر ڪرائيسٽ سين تين هزار ورش پھلي پٿرڊائيز ٿا.

اُنھون کي نہ پارس ٻڌي بنتي هئ، نہ ڦر پٿر ٻڌي بنتي هئ۔ پار تو اسي هين پارس ٻڌي اوڙ پٿر ٻڌي بنتي هئ۔ نيؤ ورلڊ ڪو هيون ڪها جاتا، پُراڻي ڪو تو هيون نهين ڪهينگي۔ بچون ڪو باپ نين هيل اوڙ هيون ڪا راز سمجهايا هئ۔ يه هئ ريتيل۔ هولسيل ۾ تو صرف ايڪ اڪير ڪهتي هئ مام ايڪم ياد ڪرو۔ باپ سين هين بيحد ڪا ورثا ملتا هئ۔ يه پي پُراڻي بات هئ، پانچ هزار ورش پھلي ڀارت ۾ سورڳ ٿا۔ باپ بچون ڪو سڄي سڄي ڪهاڻي بناتي هئ۔ سنيہ نارائڻ ڪي ڪٿا، ٿيجري ڪي ڪٿا، اُمر ڪٿا مشهور هئ۔ تمڪو پي تيسرا نيتري گيان ڪا ملتا هئ۔ اُسڪو ٿيجري ڪي ڪٿا ڪها جاتا هئ۔ وه تو پڳتي ڪي پُستڪ بناءِ ديئي هئ۔ اَب تهر بچون ڪو سڀ باتين اچي ريت سمجهاڻي جاتي هئ۔ ريتيل اوڙ هولسيل هوتا هئ نان! اتنا گيان سُناتي هئ جو ساگر ڪو سياهي بناؤ تو پي اُنت نہ آئي يه هوتا ريتيل۔ هولسيل ۾ صرف ڪهتي هئ من مناڀو۔ اڪير هين ايڪ هئ، اُسڪا اُرت پي تهر سمجھتي هو اوڙ ڪوئي بناءِ نہ سڪي۔ باپ نين ڪوئي سنسڪرت ۾ گيان نهين ديئا هئ۔ وه تو جئسا راجا هئ وه اُپني پاشا چلاتي هئ۔ اُپني پاشا تو ايڪ هندي هين هونگي۔ ڦر سنسڪرت ڪيون سيکني چاهيئي۔ ڪٿنا پئسا خرچ ڪرتي هئ۔

تمھاري پاس ڪوئي پي آئي اُنڪو بولو باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو تو شانتني ڌام سڌام ڪا ورثا ملينگا۔ يه سمجھنا هو تو بڻ ڪر سمجھو۔ باقي هماري پاس اوڙ ڪوئي بات نهين هئ۔ باپ اَلف هين سمجھاتي هئ۔ اَلف سين هين ورثا ملتا هئ۔ باپ ڪو ياد ڪرو تو پاپ ناش هو ڦر پوٿر بن شانتني ڌام ۾ چلي جائينگي۔ ڪهتي پي هئ شانتني ديوا۔ باپ هين شانتني ڪي ساگر هئ تو اُنڪو هين ياد ڪرتي هئ۔ باپ جو سورڳ اِسٽاپن ڪرتي هئ وه تو يهان هين هوتا هئ۔ سوکيم وطن ۾ ڪڇ پي هئ نهين۔ يه تو ساکياتڪار ڪي باتين هئ۔ اُتسا فرشتا بننا هئ۔ بننا يهان هين هئ۔ فرشتا بن ڪر ڦر گهر چلي جائينگي۔ راجڌاني ڪا ورثا باپ سين ملتا هئ۔ شانتني اوڙ سڪ دونو ورثي ملتي هئ۔ باپ ڪي سواءِ اوڙ ڪوئي ڪو ساگر ڪه نهين سڪتي هئ۔ باپ جو گيان ڪا ساگر هئ وهي سرو ڪي سدگتي ڪر سڪتي هئ۔ باپ پوچھتي هئ، مٿن تمھارا باپ، ٿيجر گرو هون، تمھاري سدگتي ڪرتا هون، ڦر تمھاري دُرگتي ڪوئن ڪرتي هئ؟ راوڻ۔ دُرگتي اوڙ سدگتي ڪا يه ڪيل هئ۔ ڪوئي موندجھتي هئ تو پوچھ سڪتي هئ۔ پڳتي مارڳ ۾ پرشن ڏير اوڻتي هئ، گيان مارڳ ۾ پرشن ڪي بات نهين۔ شاسترون ۾ تو شو بابا سين ليڪر ديوتائون ڪي پي ڪٿني گلاني ڪر دي هئ، ڪسڪو پي چوڙا نهين هئ۔ يه پي ڊراما بنا هوتا هئ، ڦر پي ڪرينگي۔ باپ ڪهتي هئ يه ديوي ديوتا ڌرم بهت سڪ ديني والا هئ۔ ڦر يه دڪ نهين رهينگا۔ باپ تمھين ڪٿنا سمجھدار بناتي هئ۔ يه لڪشمي نارائڻ سمجھدار هئ، تب تو وشو ڪي مالڪ هئ۔ بي سمجھ تو وشو ڪي مالڪ هو نہ سڪي۔ پھلي تو تهر ڪانتي ٿي، اَب قول بن رهي هو اِس ليئي بابا پي گلاب ڪا قول لي آئي هئ اُتسا قول بننا هئ۔ خد آڪر قولون ڪا بغيجا بناتي هئ۔ ڦر راوڻ آتا هئ ڪانٿون ڪا جهنگل بناني۔ ڪٿنا ڪليئر هئ۔ يه سڀ سمرڻ ڪرنا هئ۔ ايڪ ڪو ياد ڪرني سين اُس سڀ آ جاتا هئ۔ باپ سين ورثا ملتا هئ۔ يه بهت پاري دؤلت هئ، شانتني ڪا پي ورثا ملتا هئ ڪيونڪ شانتني ڪا ساگر وهي هئ۔ لوڪڪ باپ ڪي اُتسي مهما ڪيي نهين ڪرينگي۔ شري ڪرشن هئ سڀ سين پيارا۔ پھلي پھلي جنم هين اُنڪا هوتا هئ اِس ليئي اُنڪو سڀ سين جاستي پيار ڪرتي هئ۔ باپ بچون ڪو هين ساري گهر ڪا سماچار ديتي هئ۔ باپ پي پڪا

واپاري هئ، ڪوئي ور لا آڻسا واپار ڪري. هولسيل واپاري ڪوئي مشڪل بننا هئ. تهر هولسيل واپاري هونان! باپ ڪو ياد ڪرتي هين رهتي هو. ڪئين ريتيل ۾ سوڌا ڪر ڦر پوڻ جاتي هئ. باپ ڪهتي هئ نرنتر ياد ڪرتي رهو. ورثا مل ڳيا ڦر ياد ڪرني ڪي درڪار نهين رهندي. لوڪ سنبند ۾ باپ ٻوڊا هو جاتا هئ تو ڪوئي ڪوئي بچي پڇاڙي تڪ پي سهاڪ بنتي هئ. ڪوئي تو ملڪيت ملي اوڙ اڙاءِ ڪر خلاص ڪر ديتي هئ. بابا سڀ باتون ڪا آڻيوي هئ. تب تو باپ نين پي انڪو اپنا رت بنايا هئ. غريبي ڪا، شاهوڪاري ڪا سڀ ۾ آڻيوي هئ. ڊراما آنوسار يهه ايڪه هين رت هئ. يهه ڪي بدل نهين سکتا. ڊراما بنا هوئا هئ. اسر ڪي چينج هو نهين سکتي هئ. سڀ باتين هولسيل اوڙ ريتيل ۾ سمجھاءِ ڪر ڦر آنت ۾ ڪه ديتي هئ من مناڻو، مڌياجي پو. من مناڻو ۾ سڀ آ جاتا هئ. يهه بهت پاري خزان هئ، ان سين جهولي ڀرتي هئ. اوناڻي گيان رتن ايڪه ايڪه لاک رپئي ڪي هئ. تهر پدمپدم پاڳيشالي بنتي هو. باپ تو خوشي، ناخوشي دونو سين ٺيارا هئ. ساڪي هو ڊراما دڪ رهي هئ. تهر ڀارت بجاتي هو. هر ڀارت بجاتي پي ساڪي هون. جنر مرڻ ۾ نهين آتا هون. اوڙ تو ڪوئي ان سين چوٽ نهين سکتا. موڪش مل نه سڪي. يهه اناڊي بنا بنايا ڊراما هئ. يهه پي ونڊرفل هئ. چوٽي سي آتما ۾ سارا ڀارت پرا هوئا هئ. يهه اوناڻي ڊراما ڪي وناش ڪو نهين پاتا. اڃا.

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات پتا باپ دادا ڪا دل و جان، سڪ و پريم سين، سروسبل بچون ڪو نمبروار ڀرشارت آنوسار ياد پيار اوڙ گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) جئسي باپ بچون ڀر واري جاتي هئ، ائسي تن من دن سھت ايڪه وار باپ ڀر پورا قربان جاڪر 21 جنمون ڪا ورثا ليئا هئ.

(2) باپ جو اوناڻي انمول خزان ديتي هئ اس سين آڻي جهولي سڌا ڀرپور رڪني هئ. سڌا اسي خوشي و نشي ۾ رهنا هئ ڪ هر پدمپدم پاڳيشالي هئ.

وردان - گيان ڪي ساڻ گئون ڪو ايمرج ڪر سرو گئون سمپن بنني والي گئون مورت پو

هرايڪ ۾ گيان بهت هئ ليڪن آب آوشيڪتا هئ گئون ڪو ايمرج ڪرني ڪي. اس ليئي وشيش ڪرم دواران گئون داتا بنو. سنڪلپ ڪرو ڪ مجھي سڌا گئون مورت بن سڀڪو گئون مورت بناني ڪي ڪرتويه ۾ تنپر رهنا هئ. اس سين وئرت ديڪني، سني وا ڪرني ڪي فرصت نهين مليندي. اس وڌي سين سيمر ڪي وا سرو ڪي ڪمزوريان سهج سماپت هو جائيندي. تو اسر هرايڪ آڻي ڪو نمت اول نمبر سمجھ سرو گئون سمپن بنني اوڙ بناني ڪا اگزمپل بنو.

سلوگن - منسا دواران يوگ دان، واچا دواران گيان دان اوڙ ڪرمڻا دواران گئون ڪا دان ڪرو.